

ИВ. М. 641
К. III

Спомен за Пенчо Славейков

Беше 1903 или 1904 година. Вях във второ или трето отделение на основното училище. С бащиното ми семейство летувахме в село Бояна, във вилата на съдията Тодор Стаменов. Там летувахме и семейството на моя свако д-р Иосиф Фаденхехт /аз обаче му казвах "чичо Иосиф"/.

Вилата се намирал в центъра на селото, точно срещу старото селско училище, сега канцелария на старинната Боянска църква. Тази вила днес не съществува.

Вилата беше с две приземни еднокатни паянтови сгради, но имаше голям двор, грижливо подреден и поддържан. Откъм сегашния булевард Братя Бъкстон - една обширна хубава беседка, изградена навън в улицата. Наричахме я "пъкът" на Бояна. Защото беше почти в средата на селото.

От тази беседка се откриваше прекрасна гледка. На юг - към Боянския водопад, който в ония години беше буен, пълноводен, защото водата му не беше още каптирана; на север - към София. Особено нощем - когато градът пламнеше в светлината на хилядите електрически крушки - гледката беше възшебна.

* * *

Един неделен след обяд чичо Иосиф каза, че чакат скъпи гости от София - професор д-р К. Кръстев и поета Пенчо Славейков, с които той се намирал в близки приятелски връзки. С Пенчо Славейков - още от годините на студентството му в Лайпциг, където той бе следвал право по същото време, когато и Славейков е бил там, а с д-р К. Кръстев - като колега в Университета и като негов редо-

11